

De forstaaer det vel knap endnu, men det vil nok komme. De allerfleste Byerhverv har fælles økonomisk Interesse med Landbruget, de er interesserede i Frihandelens lave Priser og imod Toldbeskyttelsens højere Priser. Jo lavere Priser de har, desto billigere kan vi producere, desto billigere kan de leve, og desto billigere og derfor desto mere kan de sælge.

Det forekommer mig, at vi lever i en politisk Overgangstid, hvor alt er flydende. Vi husker fra for nogle Aar siden en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. K. M. Klausen om, at der en dyb Kløft, et Svælg befæstet mellem „os“ — Socialdemokraterne — og de andre Partier. Nu vil det ærede Medlem Hr. Borgbjerg ikke se noget Skel mellem demokratisk og socialistisk Politik. Det kan derimod det ærede Medlem Hr. Rode mærkelig nok se. Men til Trods for, at han kan se det, har vi alle en tydelig Følelse af, at det ærede Medlem Hr. Rode gerne vilde med i et socialdemokratisk Ministerium — ellers vilde det være svagt, mente han. Men det synes, som om Socialdemokraterne ikke vil have ham med. Det ærede Medlem Hr. Rode er jo nylig blevet udnævnt til en „Politiker i Verdensformat“, og til en saadan Mand skal der jo Plads. Og det skulde vel ikke maaske gaa ham som Manden, der sagde til sin syge Kone, at han kunde ikke have hende, og Vorherre vilde ikke tage hende. Men det ærede Medlem kan jo ikke være den eneste Politiker i Verdensformat, det ærede Medlem Hr. Zahle maa jo ogsaa være en Politiker i Verdensformat, thi han var jo Chef for det radikale Ministerium gennem adskillige Aar. Men det kan altsaa have sin Vanskelighed med at blive anbragt i et saadant Format. Jeg har det Indtryk, at det Ord vistnok er taget fra det Festskrift, som Landstingsmand Schovelin skrev i Anledning af Landmandsbankens Jubilæum, hvor han jo stærkt fremhævede den store Fortjeneste, Glückstadt havde derved, at han havde gjort Landmandsbanken til en Bank i Verdensformat. Det er jo sjældent, man hører det Ord.

Nu staaer Striden i Politik herhjemme ikke længere mellem almindelig Valgret og privilegeret Valgret, der staaer ikke Strid for og imod Parlamentarismen, de Kampe er nu udkæmpet, og nu maa der trækkes andre Linier op i dansk Politik. De, der er paa den ene Side af Kløften, er jo endnu enige, de har ingen Bolscheviker; som der blev sagt her fra Talerstolen for nylig, og det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Hjerte skælver ikke mere i Begejstring for de

virkelige revolutionære. Paa den anden Side af Kløften tror jeg, det bliver Spørgsmaalet om Frihandel eller Beskyttelse, der vil komme til at dele Vandene, Interessesætningerne vil komme til at træde stærkt frem i Fremtidens Politik, ogsaa paa denne Side af Kløften.

Det er kendt, og tidligere erkendt af Socialdemokratiet selv, at deres Politik er den rene Klassepolitik. De gik i sin Tid til Valg paa dette, at de kun vilde varetage Arbejdernes Interesser, og det ærede Medlem Hr. Borgbjergs Lyrik forleden om, at Socialdemokraterne vilde drive Samfundspolitik, er i det praktiske og politiske Liv af Værdi lig med Landmandsbankaktier for Tiden. Lige saa lidt er hans Tale værd om ligeligt Hensyn til By og Land. Under Krigen, da Socialdemokraterne havde en saa mægtig Indflydelse, mærkede man ikke til noget saadant; da ved vi alle, hvorledes Industrien frit kunde tage Krigspriser ogsaa af Landbruget, der maatte aflevere sine Varer til Priser, der i nogle Tilfælde ikke dækkede Produktionsomkostninger. En Beskyttelsespolitik, hvad enten det saa er i Form af Toldbeskyttelse eller i Form af Importregulering, som man vil føre fra den Side i saa vidt Omfang, som de Herrer ønsker den gennemført, tager aldrig og kan aldrig komme til at tage ligeligt Hensyn til Erhvervene. Det er kun Frihandel, der kan stille alle lige, og dette er det grundlæggende Princip i Venstres Politik. Under dette Princip er Danmarks forskellige naturlige Erhverv trivedes godt, og dets Produkter har vundet Plads og Anseelse paa Verdensmarkedet.

Dette Stade vil Venstre fastholde, og derfor vil vort Parti faa sin store Tilslutning fra Landbruget. Men ogsaa betydende Byerhverv vil efterhaanden forstaa, at de ogsaa hører hjemme hos Venstre. Al Skibsstarts og Handels Trivsel beror alene paa Frihandel, og alle de Industrier, som er ubeskyttet, og de fleste af Byernes Haandværkere; Bygningsarbejdere, Tjenestemænd med flere har samme Interesser.

Tilbage bliver saa de Industrier og Virksomheder, der ikke tror, de kan bestaa uden at tage en Ekstraskat af den øvrige Befolkning, de kan kun producere for Hjemmemarkedet, og de naar ikke videre, saa længe de ikke sætter sig for, at nu vil de konkurrere. Saa længe Talen baade fra konservativ Side og fra Socialdemokraterne, vel ogsaa til Dels fra de Radikale, lyder saaledes: Luk vore Konkurrenter ude, saa skal vi nok klare os — det vil sige, saa skal vi nok have Forstand paa at tage